

Aszód és Vidéke

Társadalmi, közgazdasági és irodalmi hetilap.

Előfizetési árak:

Félsz. évre . . . 12 kor. | Negyed évre . . . 3 kor.
Fél v. 6 | Egyes szám ára 30 fillér.
Bérméltelen leveleket nem fogadunk el.
Kéziratok nem adóznak vissza.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő: **Nyiry Lajos.**

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Aszódon, Grosz. S. papirkereskedésében.

Hirdetések:

egyezség szerint jutányos áron közöltnék. Nyílt-tér sora 60 fillér. Előfizetőinknek nagy árkedvezmény

Föltámadunk.

Husvétjét ünnepli a keresztény világ. Az evangéliumi könyvek szabatosan magyarázzák e nap erkölcsi ethikai jelentőségét, a mely nem más, minthogy minden gonoszság fő őtt győzedelmeskedik a jó, minden sötétség fölött a világosság. Hengergessen-k nehéz sziklaköveket az Igazságra s őrizzék koporsóját bár a zsarnokság zsoldosai, a kő szétnyílik az Igazság diadalma, ragyogó, fehérfényű szárnyon röppen ki Erejétől földre vágódnak, világosságtól megvakulnak a sirórsz zsoldosok. Így mondja az Evangélium és az apostolok igéje szent, dönthetetlen.

Mióta a keresztrefeszített, sziklasirba zárt Igazság feltámadt, a hosszú évszázadokon át az Evangélium tanítását igazolta minden pillanat. Az Igazság ereje nagy, földöntúli és valamikor bizton föltámad.

De mikor? Az Evangélium így írja:

— És harmadnapon feltámad!

Harmadnapon tehát. Ez az a harmadnap, mely már annyiszor eljött és még el fog jönni számtalan sokszor, valameddig csak sirba zárják földön az Igazságot.

Minden etnyomott igaz eszmének, minden sziklakövel lezárt igaz ügynök elérkezik egyszer a föltámadása az a bizonyos harmadnap, a melyen klasszikus alakot ölt az Evangélium gyönyörű parabolája.

Vajjon mikor jó a mi harmadnapunk? E nemzet, a melyet annyiszor zártak szikla-

sirba, mikor fog már véglegesen feltámadni? Ki tudná megmondani.

Hiszen talán az Igazság fiának nem kellett annyit szenvednie, annyit verejtékeznie a szenvedések olajfák hegyén, mint ennek a hányatott nemzetnek. Hányszor eladták, hányszor koporsóba zárták! Meg járták a golgothák hegyét, a melyen véreink fejei heverték, éreztük a keresztrefeszítés kínjait, s Mohácsnál, Világosnál sirba zárták.

És é'ünk. Feltámadtunk mindannyiszor, mert mienk az Igazság. Evangéliumi sors ez. A születésünk jegyzett el a tenger szenvedéseknek, de ugyancsak a születésünkkel váltottunk jogot az örökkön-örökké való feltámadásra. Mert na,yszerü születés volt az.

Az a csodálatos és óriási lépés, mely a pogány oltárok mellől a magyart az egyedül fejlődésképes, művelt keresztény világ szentegyházába vezette, volt létünk kezdete, születésünk pillanata. Most, egy elmúlt ezredévek ködös távlatából nézve szinte kápráznak tetszik ez a történelmi valóság. A mint hogy csakugyan ragyogó káprázat, sejtelmes csoda. Ugyan az a csoda, mely az Igazság fiának születésénél az egyszerű istálló felett megállította utjában a csillagot, mely a születelt gyermeket isteni küldetésre rendelte.

Ki vitatná azt, hogy az Ázsiából jött magyarnak nem lett volna küldetése a föl-

dön? Hiszen hosszú tíz század alatt mindig csak küldetésünknek éltünk. Légvára voltunk a keresztény Nyugatnak a pogány Kelettel szemben s e küldetésünk mellett, akárcsak az Igazság fia, magunkkal nem törődünk.

És eladtak és koporsóba zártak bennünket. Hanem hiába! Föltámadtunk mindig és föltámadunk ezután is, mert nem mulhat el a földön az Igazság és minden sötétség fölött győzedelmeskedik a világosság.

Talán nem támadtunk még fel véglegesen. Talán a ragyogó, káprázatos harmadnap, mely az evangéliumi tanítás szerint eljő, még nem virradt ránk teljesen. De fel fog virradni, E nemzet, e társadalom már bölcsőjében hordta az égi feltételeket, melyek mellett a Golgotha-ut szenvedésin át el kell jutni az örökkön-örökkévaló feltámadásig.

És feltámadunk!

H u s v é t.

A kereszténység egyik legszebb, legpoetikusabb ünnepe a föltámadás nagy napja. A feltámadásba vetelt szilárd hit a keresztény vallás egyik kimažasló fundamentuma. Megtisztítja e magasztos ünnep az emberi lelket a mindennapiság gyarlóságaitól. A hétköznapok megannyi rut hitványosságaitól és felemeli, magával ragadja egy tisztább atmoszférába, üdőbb légkörbe, hol áthatja a lelket a ragyogón

T Á R C Z A.

A kaszinó mulat.

— Irta: FÁY SÁNDOR. —

István, a nagytanultságu kaszinói portás izgett-mozgott kupaalatti páholyában. Dusprémli bundája ma nagyon meleg volt neki és monologizálni kezdett:

— Na, ha ma nincs háboru ott fen az urak között, akkor nincs a világón háboru. Huszonhét év óta állom a „Kereskedő Kaszinó”-nak portáját, de ilyet még nem értem, hogy három óra hosszat tartson odafönn valamelyik választmányi gyűlés. Bizton eszik az urak egymást.

A nagytanultságu portást nem hagyta cserben a szimatja: az urak ottfönn csakugyan szorították volna egymást megenni.

Már-már fellélegzett a gyűlés, hogy vége a sok a tudomásvételeknek, midőn szót kért a kaszinó egyik aligazgatója, Abai orsz. képviselő.

Szikár, simamozdulatu ember volt, a ki szerepelt mindenütt, de legtöbbit az újságokban a „jelenvoltak” között. A hiúságnak legördítőbb mozzanatkjából volt összeakelve az élete és éppen azért mindig azt hirdette, hogy ő ment minden hiúságtól. A pózja azt sejtette, hogy most érkezett el a század legnagyobb világtörténelmi momentuma.

— Uram, nagyon érdekes, sőt nagyon fontos ügyről értesíthetem önöket — mondta. Rövid lesznek az „Agrár Kaszinó”, a melynek politikai és társadalmi nézetei ellentétes ponton vannak ugyan, mint a miénk: részt óhaját kérni a vendégszeretetükből. Melegen érdeklődnek az iránt az orosz tenorista iránt, a ki nálunk fellép majd...

Hogy kiegyenesedett a lomba ülésből az egész társaság! Ugyiláztott, hogy Abai pózja még sem volt ostoba, hogy igazán megokolta azt az a világtörténelmi momentum. A szónok pillanatokig kiélvezte ezt a közfeszültséget s most már —

mert elérte, hogy ő a föld középpontja — küzködő természetességgel szolt:

— Tizenöt-husz agrár kaszinóbeli ismerősöm kért tőlem meghívót a legközelebbi hangversenyünkre. Örömmel láttam ebben a közeledésben a béke első pillérkövét s a kérés teljesítését készséggel megígértem. Ezt akartam bejelenteni...

És leült a képviselő ur. mint egy Palmerston. A zugo eljenzés perczekig elnyomott egy másik zugást, a kitörni készülő viharnak a tompa morajlását. Egy alig nyolcz-tíz tagu töredék szemből közdtek cikázni a villámok. És megszólalt a kiharmadár.

Barnapatinás arcu volt a viharadar, Bekő egy nagy politikai napilapnak a munkatársa. Fegyelmezett gondolkodásu ember, a kinek a sikereiből szivesen vott magára egy-egy darabot a Kaszinó is, de a ki elég ellenséget szerzett magának azzal, hogy alkalmatlan helyen okos dolgokat szokott beszélni:

— Tisztelt uraim, a világnak érdekes csodái leszünk, hogy gerincz nélkül is tudunk élni. Mert ennek a másik kaszinónak a fogadása ezt bizonyítja. Majd felrészitem a memoráákat. Egy hónappal ezelőt az Agrár Kaszinó az inségesek javára bált rendezett. Mi nem segítünk volna a szegényen? És egyetlen meghívót sem küldtek ide. Egyellent sem. Ennek egy hónapja. És öt és tíz és husz év óta? . . . Az volt, hogy: a hol kellett, meghallgatták egy-két szavunk, de feleltre már nem érdemesítették. Évről-évre elvesztettük gerinczünknek egy darabját a mi közeledésünkben, eredmény nélkül; — az utolsó darabot már őrizzük meg... És ha őszinte ez az ő közeledni akarásuk, miért kér suttomban tizenöt-husz ur meghívót? miért nem történik ez nyílt színen, hivatalos, őszinte formában? És miért játszanak bujdosit, hogy: „melegen érdeklődnek a fenomén tenorista iránt? . . . Ebben a közeledésben tizenöt-husz ur tobzódik majd a mi spongyaönerzetüknök... Lehet formát találni arra, hogy azok az urak, ne kapják meg a meghívókat.

Az éles beszéd mindenki beleszójtotta a közbeszólást, de utána tomboló erővel zajlott ki a szenvedélyek vihara. A csekély kis töredék az órákig tartó vitában nem tudta lebirni a vendég látásért diadalittassan felkesedő többséget és a titkár viharpaskolta arczczal végre azt jelenthette, hogy a határozat szerint a meghívók elküldetnek.

Bekő gunyba öntött tekintettel hajlongott: — Brávó! Helyes! Az orrunkat magasan hordjuk, de a fejünket nem!

II.

Kilencz óra felé a Kereskedő Kaszinó óriási fehértermének az aranyos iradáit kezdtek szegyenleni magukat. Hogy mennyire halaványuk a mellett a sok arany, dragakő és selyem mellett, a mi az asszonyok van. És azt gondolták magukban, hogy Braziliában jók a gyémánttermékek, Lyonban meg jó sorsuk van a so yengyárosoknak.

Bekő, az újságíró, szórakozottan bánt maga elé. Ismerős hang, Abinak a felesége szólitotta meg:

— No, maga csinikus ur, ma csak meg lehet elégedve!

— Mivel? A nagyságos asszony inkább lehet. Látom remek, új butonjai vannak.

A csodás aranyos testü asszony mosolygott látszott, hogy nem bánja ezt az elismerést.

Egyszerre elvágták a terem zsbongását, mindenki a hatalmas középső szárnyasajtó felé fordult.

Előbb valami tizenöt krizantém lett látható, azután ugyanannyi frakk. A frakkok pontosan kimért ritmusban mozogtak, az első sorok felé mentek, azután, mint valami falanszk, tömörűten egymás mellé ültek. A terem gyönyörrel lélezett fel, hogy ime még is eljötték ezek is. A falanszk sem jobbra, sem balra nem fordult, mert hacsak egy pillanatra is felbomlik, csak egy pillanatra is felmelegszik vége a tekintélynek.

Abainában volt valami megilletődés:

fénylő, fénségesen egyszerű, makulányi foltot nem tűrő hit, vallás. S ez a hit, ez a vallás átalakítja, mintegy megmáskítja a lelket, becsöngtetve a megnyugvást, bizalom reménység érzetét, így érve neki újabb életet, szebbet, tisztábbat, nemesebbet.

Az elmulás, megsemmisülés gondolatát mintegy tulszárnyalja a feltámadás szép, eszméje. Hogy a mit itt rosszat, bűnösét, gyarót cselekedtetünk, azt leröjjük a nagy, hatalmas bíró ítélőszék elé és így megvezekelve, megtisztítván a hit csodásan hatalmas erejével lelkünkben egy újabb életet kezdhetünk.

Ezért még földi életünkben, husvét szent ünnepe térjünk magunkba, tekintsünk el embertársaink hibáitól és tekintsünk önmagunk gyarlóságainkra. A hitben erőt, kitartást nyerünk munkáinkhoz és erős lélekkel, telve bizalommal, türelemmel, reményvel dolgozunk mi magunknak és családunknak, nem kívánva többet, mint a mennyi megadott nekünk és nem áhítva arra, a mi másoknak adatott.

Legyen hitünk erős és ha csalódván, megszál a csüggedés, lebejjen előttünk a hit ígérete: Feltámadunk!

A szőlő állandó veszedelme.

Tizenöt éves tapasztalat amellett bizonyít, hogy a szőlő peronosporája nálunk teljesen meghonosodott és állandó romlással fenyegeti szőlőinket, ha nem védekezünk ellene. Ezzel a tényvel ma már a legkisebb szőlőtermelő is tisztában van, de a védekezés mikéntjére nézve még évről-évre új ismereteket szerzünk.

Ki képzelte volna azt, hogy nálunk peronospora még annyit kárt fog tenni, mint a minőben tavaly része volt termelőinknek? Egész vidékek termése rothadt el, vagy nem érett meg, dacára, hogy a gazdak túlnyomó része háromszor is permetezett. Sőt még olyanok is szenvedtek kárt, a kik négyszer sőt ötször is permeteztek. Mi lehet ennek az oka?

Ez a sajnálatos külmény több hibára vezethető vissza.

Az első az, hogy termelőink az első permetezéssel rendszeres megkésnek. Azt hiszik, hogy az első permetezéssel nem szabad sietni, minthogy olyankor a szőlő erős növényben van és egy hét után a szőlő hajtásai 2-3 szor akkora lesznek, s ezért helyesebb az első védekezést akkorra halogatni. Pedig a dolog fordítva van; az a szenge hajtás vagy rugy inféziálásra nagyon hajlandó, de az időben (május legelején) a tenyészeti viszonyok egyebeként peronosporának nem kedvezőek s így elegendő, ha egy kevés, bármily gyenge oldat érje azt az erős növényekben lévő hajtást vagy rugyot, hogy ezt a veszedelmet elhárítsa. A második permetezés történjék azután június elején (virágzás előtt). Így szőlőnk sokkal ellenállóbb lesz, egyenletesebben fog virágozni és a harmadik

— Milyen komoly eleganciájú uri emberek! — mondta.

Bekő sebtibe dühbe gurult:

— Ugyan nagyságos asszony, mit lát ezeken komolyat meg eleganciát? . . . Én egészen mást látok. Azt hogy egy csomó megüvegesedett külső ur betűről kacsag a jól sikerült hecezen hogy ezer szempár lesi az ő szempillantásukat.

Abainé esítőtárog intett. Megkezdődött a nagverseny. A falanksz másodpercznyi pontos periódusokban csattogtatta zugón járó tenyerét az első piészek után.

A rövid szünetben a képviselő neje tréfásan komolykodva zsembéskedni kezdett az újságíróva: — Maga nem ismer más szint, csak feketét. — Bocsanat, én ablaklángot nézek, csak az a hibám, hogy látok is.

Végre valahára az orosz főnemen is döntésel egy fertály óráig a podiumon az örök szerelemről, azután vége volt a hangversenynek. Mindenki tolongott kifelé. A falanksz, mint egy test, tartott a kijáratához. Bekő szeme, majd hogy könnybe nem labadt a jókedvtől.

— No, erre az estére büszke lehet ez a kaszinó. Engem kinevettek, mikor megmondtam, mi lesz ebből. Az előjáték már meg van: „a falanksz a hangversenyen.” Folytatása majd következik a büffében és a táncban.

A folytatása következett is.

A kikeményített urak egy része a legszigorubb kettős rendekben mérte végig a táncszert parkettijét, nehogy idegen elem férközhessen hozzájuk. Izzó párok neheztedek a levegőre: a vendéglátó kaszinó kezdte érezni, mily csávába került, — hogy az otthonában nincs ma otthon. De azért most már engedtek a vendég urak a műjégek fagyból.

(Folyt. köv.)

permetezéssel többnyire elvárhatunk július végéig, ha még hozzavesszük, hogy a korai permetezéssel nagy anyag megtakarítás is jár, úgy felsoroljuk azt az indokot is, mely szőlősgazdánk előtt leg-több szilylel szokott birni.

A második hiba az, hogy termelőink nagy része rosszkor permetez. Ezen keresztül azt hangoztatták szakembereink, hogy akkor kell permetezni, ha állandó meleg, napos, szelmentes időjárás van. Minthogy pedig ilyen időjárás néha hetekig is késik, ennel fogva a permetezés oly fontos munkája hetről-hétre elhasszódik és mire végrehajtásra kerül a sor, már késő van.

Az újabb tapasztalatok szerint a dolog úgy áll, hogy épen hideg, (de nem szeles), erőre hajló, borongos időben kell permetezni, mert ebben az időben az inféziálás veszedelme legnagyobb. Ugyanis hideg időben az inféziálás veszedelme a legnagyobb. Ugyanis hideg időben a szőlő hajtásainak felső részéből a keményítő lefelé költözik és a növekedésben szünet áll be, már pedig a peronospora gombák a keményítőt megfosztott szövetben sokkal könnyebben tudnak terjeszkedni s innen van azután, hogy ha ilyen hideg, nedves idő után meleg napok következnek be, a peronospora úgy kezd burjánzózni, mintha behintették volna vele a szőlőt. A ki tehát ezt a hideg időt bejárja és csak azután permetez, az néha azt fogja tapasztalni, hogy a permetezésnek dacára a peronospora, melynek előzetesen (szabad szemmel nézve) nyoma sem volt, permetezés után rohamosan kezd terjedni.

Csakhogy ilyen hideg, erőre gyanus időben a permetezés bizonyos kockázattal jár. Ha az eső közvetlenül permetezés után köszönt be és tartós, akkor bizony a permetezés nagy részben kába vesz és ismételni kell, főleg, ha az gyenge és rosszul tapadó oldattal történt. Annak kö-zönheti a dr. Aschenbrandt-féle bordói por fölényét minden más permetező anyag felett, hogy igen jól tapad és oly esők, melyek a házilag készült rézgálicz- és mészkeveréket lemoszák, a bordói por perméjével nem bírhat. hanem ez hivatását teljesen betölti.

A magyaróvári gazdasági akadémia növénykísérleti állomása május 10-én óta kísérletez a bordói porral és évről-évre arról ad számot, hogy ez az anyag felette áll minden egyéb permetező anyagnak. A földművelésügyi miniszter kiadásában megjelenő „Kísérletiügyi közlemények” egyik legutolsó számában (V. kötet, 5-ik füzet, 549. oldal) Barna Balázs akad. tanár a bordói porral és egyéb permetező anyagokkal végzett kísérletek alapján így nyilatkozik:

„ . . . tekintettel a többi anyagokból készült oldatok ellenálló képességére (tapadás tekintetében) nyugodtan és teljesen részrehajlatlanul megadhatjuk az első helyet a bordói porból készült oldatnak. Ez a kitünő tulajdonság biztosítja használhatóságát, lassu bár, de biztos elterjedését az anyagnak, a melylyel az újabb permetező anyagok közül egy sem versenyezhet.”

Ha hozzavesszük az oldat könnyű elkészíthetési módját, mely alig vesz néhány perczet vesz igénybe, kitünő tapadását, olcsóságát, és végre azt, hogy ebből oldat a legügyletebb munkás sem képes oly oldatot készíteni, mely a szőlőt megperzselné, úgy a közérdek, szőlősgazdánk legvitalisabb érdeke szempontjából is csak azt kívánhatjuk, kívánhatjuk, hogy bárcsak minél szélesebb körben terjedjen el használatra.

Hamisítás kizárva, mert a bordói port a Magyar Mezőgazdák Szövetkezete (Budapest, V. ker., Alkotmány-utca 31.) gyártatja és az hozzá megbízottai révén olmozott zskokban kizárólagossággal forgalomba. A gyártás azonban korlátolt s így ajánlatos az egész évi szükségletet idejében megrendelni, míg a szállítási tetszés szerinti részletekben történhet.

H I R E K.

Magyar méhészet Bécsben. A Mátyás Jozsefa kir. hercegnő vendöksége alatt szombaton megnyílt bécsi nemzetközi méhészeti kiállítás legimpozánsabb része a magyar osztály, melyben ki-magaslik a művésziesen odavarázsolott gödöllői gazdaság miniatürje, a gazdaság méhészenei, pavilonjainak és duczinak modelljei, a különféle rendszerű kaptarok és egyéb felszerelések, továbbá a méztermékek, mézes sütemények és mézes italok ügyes kézzel, jó ízléssel elrendezett csoportosítása kedves panorámát tár a néző elé. Gödöllő után következnek a magyar méhészek szorgalmának és szakértelmének szintén becses bemutatkozásai. A magyar kiállítás sikere nagy érdeme Sárossy-Kapeller Ferenc földművelési miniszteri osztálytanácsosnak és Kovács Antal orsz. méhnyésztési felügyelőnek. Érdekes, hogy a mikor Giovanelli osztrák földművelési miniszter Mária Jozsefa hercegnő nevében a kiállítást megnyitotta. Beck dr. lovag, miniszteri osztályfőnök a minisztert fogadó üdvözlő beszédében Európa méhésztudományát előt-teremtőnek, hogy a méhnyésztés művelésének állami támogatással s szervezéssel elért fejlődésében a

vezetés és példaadás szerepét a magyar nemzet vette át. Természetes, hogy a miniszter és a többi vendégek a kijelentés után a legrövidebb utat keresték, a melyen a magyar osztályhoz juthatnak. A vézetést itt Sárossy-Kapeller osztálytanácsos vette át. Giovanelli minisztert és a többi hivatalos személyiséget a gödöllői rész szépsége annyira meglepte, hogy további körutjuk közben is újra, meg újra vissza tértek hozzá. A király szerdán, — e hó 8-án — délelőn egy órák szintén megjelent a kiállításon és megnézte a munkatermeket, jelent a kiállítás magyar osztályán, a hol Sárossy-Kapeller miniszteri osztálytanácsos fogadta és kalauzolta. A király több kérdést intézett Kapellerhez, miközben sokszor magyarul beszélt. Hosszasan szemlélte a gödöllői m. kir. méhésztelpek remek kivitelű festett mintáját és csodálkozásan adott kifejezést a, hogy a néhány év óta fennálló telep máris oly pompás fejlődésnek indult. Behatóan utalozódott a gödöllői méhészeti tanfolyam egyes tervei és tudakozódott a hallgatók polgári állása után. Azután a mézpróbákat vette szom-nyúro a király és kérdésközdött, hogy elég hárs és akácza van-e Gödöllőn a méhek számára.

Kinevezés. A földművelésügyi miniszter Podmaniczky Gyula báró fenyőharaszi földbirtokos, miniszteri czímmel felruházott segédülkért való-ságos miniszteri titkárrá nevezte ki.

Tea estély. Husvét hétfőjén, e hó 12-án az aszói polgári kör táncszal egybekötött tea estélyt rendez. A sikerültnek ígérkező mulatság iránt széles körben nagy az érdeklődés.

Megfellebbezett képviselő választás. A gödöllői képviselő testületi tagválasztás ellen fellebbezés adatott be. Fellebbezők a választást 5 pontban felsorolt megsemmisítést invonáló okból támadták meg. Ez indokok: meg nem engedett kortes fogások, a választás alapjául szolgáló választói lista hibás volta, az özevgyiszavazatokkal történt visszaélés és alaki okok, melyek ha bizonyítva lesznek, feltétlen megsemmisítést invonálnák a választásnak.

Halálozás. Id. Kalix József péczeli előleik iparos f. hó 4-én d. u. 2 órakor életének 78-ik és boldog házasságának 48-ik évében elhunyt Péczelen. Temetése e hó 6-án, hélfőn délután 4 órakor ment végre óriási részvét mellett. Az elhunytban Kalix Zsigmond, Isaszeg népszerű fő-jegyző, édes atyját gyászolja.

Pes megye közigazgatási bizottsága e hó 9-én délelőt ülést tartott Beniczky Ferenc főispán elnöklése alatt, melyen a pénzügyigazgatóság jelentése a közvetett adók kedvező eredményéről, Tóth József kir. tanfelügyelő jelentései s a fellebbezések intézetek el.

Angliának híres pázsit területel valóban igen szépek; amde azok sem szebbek, mint Budapest sétátereinek pázsitrészeit és a Margitsziget díszgyöpterületel. Ugyan ki ne gyönyörködött volna már ezekben? Egy év hiányzik csupán és akkor harmincz éve lesz, hogy ezen remek pázsitokhoz a fűmágot Mauthner Ödön cs. és kir. udvari magkeskedése Budapestben szállítja. Méltán lett oly nagy híre már e fűmágnak, hogy nemcsak a Monarchia minden nagyobb parkja részére szállítja az említett czég ezt a fűmágot, hanem Német-, Francia- és Orosz-oroszországból is érkeznek tömegesen rendelések. Most, midőn a pázsitfűmágot vetésének ideje elérkezett, jó tanácsot vélünk adni, midőn azoknak, kik hasonló gyönyörű, üde zöld pázsitot akarnak létesíteni, - azt tanácsoljuk, hogy szorozzák be Mauthnerolt vagy a „Sétatéri” vagy a „Margitszigeti” fűmágeveréket.

Budapest—Gödöllő és Váci villamosvasút. Budapest főváros környékén egy új és régóta tervezett nagyfontosságú helyi-érdekű villamosvasút építésén fáradoznak most az engedménysek. A tervezett vasút Budapest főváros két pontjából fog kiindulni és Rákospalotán át a Károlyi-féle Új-major, a lovaregylet tulajdonát képező alagi nagy major, Főth község, Csomád és Mogyoród között, Veresegyháza és Szada. Ór-Szt-Miklós és Vác-Botlyán, Vác-Hartyánon át a m. kir. államvasutak Vác állomásába fog csatlakozni, más-résről pedig a vác—aszódi országot mentén Kis-Vác és ismét a dunapertőg vezeti. Az új majortól az alagi lóversenyfőg szárnyvonalat terveznek, a melyen a lóversenyek alatt a fővárosból közvetlen vonatok lesznek indíthatók. A vonalnak, melyet Gödöllőig kiépítenek, már az összes tervei készen vannak s a jövendőmezőségét is részletesen kimutató egy ügyes elabóratumban Königsberger Lajos tervező mérnök. Az érdekelt közégnek és magánosok is tetemes hozzájárulást szavaztak már meg, úgy, hogy a vonal rövid időn kiépülhet. Blaskovich Elemér, a vonat engedményese és Hajós Menyhért társengedményes most Pestmegyétől 250,000 korona törzsrészevény átvételét kéri, ami a vasút kiépítését teljesen biztosítja. E vasút érdekében — e hó 9-én — küldöttség járt Beniczky Ferenc pestmegyei főispánnál, hogy támogatását kikérje. Dr. Freysinger Lajos váci közigyező volt a küldöttség vezetője a ki meggyőző érvekkel mutatta ki, hogy milyen nagy környéknek jöletlen lendítane az új vasút kiépítése. Beniczky főispán a küldöttséget szívesen

fogadta és kijelentette, hogy ő teljesen átérzi a vasút építésének szükségességét és a maga hatáskörében minden tekintetben támogatni fogja ezt a tervet. Most azonban a megyei vasútalaprak csak 120 000 koronája van és újabbani fogja hogy a vasúti bizottság a h. 13-án tartandó ülésén határozzon a kért 350,000 koronához hiányzó összeg fedezéséről is. E határozatokat az április 20-iki megyei közgyűlés valószínűleg meg fogja erősíteni.

Helyreigazítás. Lapunk legutóbbi számában. „Halászat — Gödöllő” cím alatt hír rovattunkban megírtuk, hogy a kir. koronaadalom tisztikara tiszteletre a halaszterest halaszehédet oltajtott rendezni. Az érdokelt gazdatisztek köréből most o hírnök oly értelmű helyreigazításra kérnek fel bennünket, hogy a kérdéses halaszehédet nem Szinghoffer halaszterest, mint a halászat vállalkozója akarta rendezni az uradalmi tisztikar tiszteletre, hanem a tisztj. kar maga a Károli szállóban terítékenkénti 240 korona árért. Szívesen helyreigazítjuk közleményünket ily értelemben. Kár, hogy o kedőnyesnek ígérkező mulatság, mely hivatva lett volna Gödöllő utalmas egyhangúságából felrúzni, közbe jött akadályok miatt elmaradt.

Tűz. E hó 7-én, kedden, tűz volt Gödöllőn, a m. kir. koronaadalom tulajdonát képező u. n. új-majorban, mely könnyen nagyobbt károkat okozhatott volna, ha Elefánty Béla tüzőlo őparancsnok vezetés alatt a helyszínen megjelent tüzőloőség hamarosan nem lokalizálta. A tüzöt 10 órákor vették észre és negyed tizenegykor már el volt oltva. A kár jelentéktelen.

1773 sz. tkvi 903.

Arveresi hirdetmény kivonat.

A gödöllői kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Deutch Sámuel végrehajtónak, Tóth József végrehajtást szvenvedő elleni 140 kor. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gödöllői kir. járásbíróság területén lévő Tara községben fekvő a turai 1087 sz. tkvi betétben Karpelecz Simonné szül. Kohn Léni, Dusa Anna szül. Luczkó Anna, Toth József (nős Meleg Erzsébettel) Botta Jánosné sz. Tóth Julianna és Tóth Mária nevén álló, azonban az 1881: LX. törvény c. 156 §-ának d) pontja alapján egészen elárverezendő A + 1 sorsz. 987 hrsz. 248 ö. i. számú ház és btelek a C 1 sorszám alatt öv. Tóth József sz. Szénási Franciska javára bekebelezett övgyögi jog épségben tartása mellett az árverést 960 kor, ezennel megállapított kikéltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1903 évi Május hó 2-ik napján délelőtti 10 órákor Turai község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltási áron alul is eladati f. g.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát késszépben vagy az 1881. 60. t. c. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kikéltött kezehez letenni, avagy az 1881: LX. törvény c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Gödöllőn 1903. február 20 án. A gödöllői kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.
(P. H.) **Lukácsy s. k. kir. albiró.**

1508 sz. tkvi 1903.

Arveresi hirdetmény kivonat.

A gödöllői kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Pestmegye betegápolási alapja végrehajtónak Simon Lajosné szül. Bazsik Judit végrehajtást szvenvedő elleni 20 kor. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gödöllői kir. járásbíróság területén lévő Domony községben fekvő, a domonyi 82 számú tkvi betétben Bazsik Anna, Bazsik Judit férj: Simon Lajosné, kisk. Bazsik János, Gohér Györgyné sz. Bazsik Mária nevén álló, azonban az 1881: LX. t. c. 156 §-ának a) és d) pontjai alapján egészen elárverezendő A I 1—3 sorsz. 281, 282, 1872 hrsz. 55 öi számú ingatlan 719 kor. kikéltási árban; az A II 1 8 sorsz.: 1865 hrsz. ingatlan 80 kor. kikéltási árban; és végül az A + 1—2 sor, 1518, 1519 hrsz. ingatlan 290. kor. kikéltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. Május hó 1-ső napján délelőtti 10 órákor Domony község házájánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltási áron alul is eladati fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát késszépben, vagy az 1881: LX. törvény c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kikéltött kezehez letenni, avagy az 1881: LX. törvény c. 170 §-a értelmében a bánatpénz-

nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Gödöllőn, 1903 február 14-én. A gödöllői kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.

(P. H.) **Lukácsy s. k. kir. alj. bíró.**

2197 sz. tk. 903.

Póthírdetmény.

A gödöllői kir. járásbíróság mint teilekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint Pestmegye betegápolási alapja végrehajtónak Simon Lajosné szül.: Bazsik Judit bpesti (VIII. kerépesi-ut 65 sz.) végrehajtást szvenvedő elleni 20 K. s. jár. iránti végrehajtási ügyében 1503/903 szám alatt kibocsátott árverési hirdetményben a gödöllői kir. járásbíróság területén lévő Domony községben fekvő domonyi 82 sz. tkvi betétben Bazsik Anna, Bazsik Judit férj: Simon Lajosné, kisk: Bazsik János, Gohér Györgyné szül.: Bazsik Mária nevén álló, azonban az 1881: LX. törvény c. 156 §-ának a) és d) pontjai alapján egészen elárverezendő A I 1—3 sorsz. 281, 282, 1872 hrsz. 55 öi sz. ingatlan 719 korona kikéltási árban; az A II 1 3 sorsz. 1865 hrsz. ingatlan 80 kor. kikéltási árban és végül az A + 1—2 sorszám 1518, 1519 hrsz. ingatlan 290 kor. kikéltási árban a Domony község házához 1903 évi Május hó 1 napján a k délelőtti 10 órájára kitűzött árverés az 1881: LX. törvény c. 167 §-a alapján az Országos betegápolási alap végrehajtót érdekében is 20 korona 64 fillér tőke követelése és járulékal kieligelésé végett megtartani fog.

Gödöllőn, 1903 évi március hó 16 án.

A gödöllői kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.

(P. H.) **Lukácsy s. k. kir. alj. bíró.**

1883. sz. tkvi 1903.

Arveresi hirdetményi kivonat.

A gödöllői kir. járásbíróság mint teilekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a gödöllői t. a. k. r. k. p. n. z. t. r. végrehajtónak Kodó Mihály és neje végrehajtást szvenvedő elleni 120 kor. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gödöllői kir. járásbíróság területén lévő, Gödöllő községben fekvő, a gödöllői 1795 sz. tkvi betétben Kodó János és neje szül. Puskás Julianna nevén álló A I 2—3 sorsz. 2660, 2661 hrsz. ingatlan 689 kor. kikéltási árban; továbbá a gödöllői 1795 sz. tkvi betétben A I 1 sorsz. a. felvéve volt. időközben a gödöllői 2090 sz. tkvi betétben Matuz János és neje szül. Szekeres Mária nevén álló A + 1 sorsz. 2659 hrsz. ingatlan az árverést 912 kor. ezennel megállapított kikéltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi Május hó 6-ik napján dé. e. 10 órákor ezen kir. járásbírósnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltási áron alul is eladati fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát késszépben vagy az 1881. 60. t. c. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt övadékképes értékpapírban a kikéltött kezehez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Gödöllőn, 1903. február hó 23. napján.

A gödöllői kir. bíróság, mint tkvi hatóság.

(P. H.) **Lukácsy s. k. kir. albiró.**

1465 sz. tk. 1903.

Arveresi hirdetményi kivonat.

A gödöllői kir. járásbíróság mint teilekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szabó Ferenc és neje szül. Intibi Julianna a végrehajtónak Intibi György végrehajtást szvenvedő elleni vagyonszétválás megosztása és jár. iránti végrehajtási ügyében a gödöllői kir. járásbíróság területén lévő, Aszód községben fekvő, az aszódli 480 sz. tkvi betétben Intibi György, Szabó Ferencné szül. Intibi Julianna és Szabó Ferenc nevén álló A I 1—2 sor 869 és 370 hrsz. 419 és 420 ö. i. számú ház és btelek a C 1 sorsz. alatt Intibi Györgyné szül. Scharl Johanna javára bekebelezett övgyögi haszonélvezeti jog épségben tartása mellett az árverést 9891 kor, ezennel megállapított kikéltási árban elrendelte s hogy fennebb megjelölt ingatlan az 1903. évi április hó 30-ik napján dé. e. 10 órákor Aszód község házájánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltási áron alul is eladati fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát késszépben vagy az 1881. évi 60 törvény-c. 42-ik paragrafusában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 paragrafusában kijelölt övadékképes értékpapírban a kikéltött kezehez letenni, avagy az 1881. 60 t. c. 170 paragrafusa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Gödöllőn, 1903. évi február hó 14-én.

A gödöllői kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.

(P. H.) **Lukácsy s. k. kir. albiró.**

1155 tk. 1903.

Arveresi hirdetményi kivonat.

A gödöllői kir. járásbíróság mint teilekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Zchárá Kálmán gödöllői ügyvéd végrehajtónak Sági András (Imre fia) végrehajtást szvenvedő elleni 800 kor. tőke követelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a gödöllői kir. járásbíróság területén lévő Hévíz Győr községben fekvő, a hévízgyörki 588 sz. tkvi betétben A + 1 sor, 80 hr. 61 öi szám, Sági András (Imre fia) és Kovács Istvánné szül. Sági Anna nevén álló, az 1881. évi LX. törvény-c. 156 §-a értelmében egészen elárverezendő

beltelki ház és udvarra az árverést 800 kor. ban ezennel megállapított kikéltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1903. évi április hó 27-ik napján délelőtti 10 órájkor Hévízgyörk község házájánál megtartandó nyilvános árverés u a megállapított kikéltási áron alul is eladati fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát vagyis koroná: késszépben, vagy az 1881: LX. törvény c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 9 §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kikéltött kezehez letenni, avagy az 1881: évi LX. törvény c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Gödöllőn, 1903. február hó 17-én.

A gödöllői kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.

(P. H.) **Lukácsy s. k. kir. alj. bíró.**

2029 sz. tk. 1903.

Arveresi hirdetményi kivonat.

A gödöllői kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a v. c. i. t. a. k. r. k. p. n. z. t. r. végrehajtónak, Binder Károly végrehajtást szvenvedő elleni 1750 kor. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében; — a gödöllői kir. járásbíróság területén lévő, Csömör községben fekvő, a csömör-pusztai szent mihályi 1172 sz. tkvi betétben Binder Károly nevén álló A + 1 sor 3293/31 hrsz. 479 számú ingatlan az árverést 1651 kor. ezennel megállapított kikéltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1903. évi június hó 18-ik napján délelőtti 10 órákor Csömör község házájánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltási áron alul is eladati fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát vagyis 165 kor. 10 fillért késszépben, vagy az 1881. LX t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kikéltött kezehez letenni, avagy az 1881. LX t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Gödöllőn, 1903. március 27-én.

A gödöllői kir. járásbíróság mint tkvi hatóság.

(P. H.) **Lukácsy s. k. kir. alj. bíró.**

1156 tkvi 1903.

Arveresi hirdetményi kivonat.

A gödöllői kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Zachár Kálmán ügyvéd által képviselt Kalesó Magdolna végrehajtónak, Konkoly János végrehajtást szvenvedő elleni 190 kor. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gödöllői kir. járásbíróság területén lévő Kartal községben fekvő a kartali 89 sz. tkvi betétben A I 1—4 sorsz. 41—45 hrsz. a. főlött Konkoly János, Kis Floriáné sz. Konkoly Borbála, kisk. Konkoly János és kisk. Konkoly András nevén álló, azonban az 1881. évi 60. t. c. 156 paragrafusa értelmében egészen elárverezendő 50 ö. i. ház, beltelki udvar és kertből álló ingatlan a C 3 alatt Konkoly János javára bekebelezett kikéltési jog fenntartásával mind azon által akétt, hogy ha az ezen jogot megelőző rangsorozattal bekebelezett követelések fedezésére szükséges 461 kor. vételár a kikéltési jog fenntartásával e nem értelmek az árverés hatályátalanna válik és a kikéltési jog fenntartása nélkül tartandó meg, — az árverést 934 kor. ban ezennel megállapított kikéltási árban elrendelte hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1903. évi április hó 27-ik napján dé. e. 10 órákor Csömör község házájánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltási áron alul is eladati fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% késszépben vagy az 1881. 60 t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ban kijelölt övadékképes értékpapírban a kikéltött kezehez letenni, avagy az 1881. 60 t. c. 170 paragrafusa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Gödöllőn 1903. február 9-án.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.

(P. H.) **Lukácsy s. k. kir. albiró.****Eladó ház**

Aszódon egy 4 szobás ur lakóház mellékhelyiségekkel, virágos kerttel azonnal eladó. Cím a kiadóhivatásban.

KEPPICH MÓR

szadai

vendéglős

SAJÁT TERMESÜ
BORAIT

literenként 20 krért méri,

ha nála leg-
alább 10 litert
vásárolnak
egyszerre.

URANOS

Kizárólagos gyártói:

HOCHSINGER TESTVÉREK Vegyészeti Gyára

K É K

ruhamosáshoz
a legjobb kékítőszert.
— Törvényesen védve. —
Mosó-intézetekben, háztartásokban a legkedveltebb ruhakékítő.
Olcsó és fölülmulthatatlan!
kis üveg 24 fillér, tiszteri mosáshoz elegendő. — 1 nagy üveg 1-60 kor.,
1/2 üveg 1 korona.
Kapható mindenütt
Utanzatottól óvakodjunk!

BUDAPEST,
VI., Rózsa utca 85.

1000.000
KORONA
ESETLEG A LEGNAGYOBB NYEREMÉNY!!

JEGYZÉKE az

55,000 nyereménynek.

Legnagyobb nyereség a legserencsésebb esetben:
1.000.000 korona.

Az összes nyereségek 5 hónap alatt kivétel nélkül és készpénzben fizetendők.

Jutalom	Korona
1 jutalom	6000000
1 nyerő	4000000
1 " "	2000000
2 " "	1000000
1 " "	900000
1 " "	800000
1 " "	700000
1 " "	600000
1 " "	500000
1 " "	400000
1 " "	300000
1 " "	250000
1 " "	200000
1 " "	150000
36 " "	100000
67 " "	50000
3 " "	30000
487 " "	20000
1003 " "	10000
10000 " "	5000
100 " "	3000
1000 " "	2000
100 " "	1000
1000 " "	500
100 " "	200
1000 " "	100
100 " "	50
1000 " "	20
100 " "	10
55,000 nyert. és jut. kor. összesen	14.459,000

Kiváló szerencse

TÖRÖK - né!

●● Nagyon sokan szerencsések lettek általunk! ●●

Tíz millió koronánál többet nyertek nálunk nagybecsűlt vevőink!

Az egész világ legsélydusabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nemcsak sokára újból kezdetét veszi.

110,000 sorsjegy 55,000

pénznyereménnyel sorsoltatik ki, tehát az összes sorsjegy fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen Tizennégy millió 459,000 koronát, egy hatalmas összeget sorolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I-ső osztály eredeti sorsjegyeinek tervszerű betéjei a következők:

egy nyolczad (1/8) frt — 75 vagyis 1-50 kor.
egy negyed (1/4) " 1-50 " 3-
egy fél (1/2) " 3- " 6-
egy egész " 6- " 12-

A sorsjegyeket utánvétellel vagy a pénz beküldése ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk azonnal, de legkésőbb

folyó évi április hó 20 ig bizalommal hozzánk küldeni.

TÖRÖK A. és TÁRSA

bankháza BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték üzlete.

Főáruházunk osztálysorsjáték osztályai:

FŐÜZLET: VI. ker., Teréz-körút 46/a.
Fiókok: 1. Váci-körút 4.
" 2. Múzeum-körút 11.
" 3. Erzsébet-körút 54.

Rendelőlevél levágandó Török A. és Tsa Bud pest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni. Az összegbe korona (utánvétellel kérem összegben/postautalvánnyal küldöm (mellékelem bankjegyekben (bélyegekben) (A nem tetsző törendő.)

Cím

A szőlő peronoszporája ellen való védekezéshez általánosan elismert legjobb anyag a Dr. ASCHENBRANDT-féle BORDÓI-POR.

Ára Budapesten:
50 kilogramos zsákokban á kilogr. 66 fl.
10 és 5 kilogramos zsákokban, valamint 2 kilogramos dobozokban á kilogr. 70 fillér.

Használata olcsóbb, biztosabb előállításra gyorsabb, a leveles nem tapad, mint a részgúlla, a permetesőt sohasem dugítja.

A magyar-óvári magy. kir. gazdasági akadémia növényélettani állomás kísérletének fényes eredménye a legkötönyebb külföldi szaktudósok véleménye, számos magyar gazda bizonyítványa bárkinék díjtalanul megküldetik.

A BORDÓI-POR czenkívül kitűnő eredménnyel használható a BURGONYAVÉSZ ellen, GYÜMÜLCS-FÁK permetezésére, GABONACSAVAZASRA és BAROMFIÓLAK fertőtlenítésére.

Megrendeléseket elfogad a

„Magyar Mezőgazdák Szövetkezele”

Budapest, V., Alkotmány-utca 31.

A por kapható és megrendelhető:

Brill bajos-nál Veresegyháza.

BÉRBEADÓ

Nagyterese községben (Pestmegye) az ország ut mentén lévő nagy ültetés, gazdasági portál, hol tőzse, koresma, mészáros és hentes üzletek megjelölő jó jövedelem mellett vezethetők.

Értekezni lehet:

Sonnenschein Edénél, Kistarcsán.

A párisi világkiállításán „Grand Prix” a legnagyobb kiüntetés.

A magy. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

BUDAPEST, V KERÜLET, VÁCZI-KÖRÚT 32-İK SZÁM

Ajánlja a magyar kir. államvasutak gépgyárában készült 4, 6, 8, 10 és 12 lóerejű gőzcsepülő készülleteit, 14, 16 és 20 lóerejű Compound-lokomobiljait és végre

„MILLENNIUM” legújabb szerkezetű fűkaszáló-, marokrakó- és kévekötő-aratógépeit. továbbá

aczelöntésű ekésszel ellátott ekéit és egyéb mezőgazdasági eszközeit.

Husvétkor.

Az alkony lassan, némán terjed;
Beyonva völgyel, rétet, berket
Fölköt a c-illagok világa
Szeliden piszant le a tájra,
S míg elűtök álmadozva,
Keleti szellő zúg zokogva
Valami fölűsír bús dalában.
..... Nincs hit, erény e nagy világban.

Félénk zsbongás éri lelkem
És rút világom cfeleljem
A multha szállok röpve vissza,
A mull, az szenttelen, az tisztá
Ha büne volt, vakságra tette
Nem hajlott még a szeretetre,
Tombolt a nyers erő szívében
S dórén hitt még pogány hitében.

De jött a próféták királya
Örök jóság rezgett szavába'
Zord, lélidő tavaszra váltott,
Nyomába nyitlak vadvirágok.
S hol vétek élt erénytiporva,
Erény jutott ott diadalra
S a bűn nyomába szertefosztot,
Pogány istenség — mind leomlott!

..... S mint révedezve széjjel nézek,
Nem látok mást, mint lomha éjet
Melyben csak sötét bűn fanyázik
S erény fáján — vétek virágzik!
A hit, az félénken megbüvök,
De a hitetlen följobb küszik!
S meglépik azt, ki szót emelve,
A vétket lealcazni merete.

Ki többet ő, az megy előre
Holléstecken — a hegytetőre.
És ott magának trónt kovácsol,
Megittasulva hatalmától.
S ki nem jár rejtett, tiltott uton,
S ki nem őlt áltszint hazug módon,
Azt a családás átka várja —
És sirig tartó Golgothája.

Bágyadt szemem álom szállott,
Elfeleltem e rút világot
Már szürkület kél künn a tájon,
Hogy szertefosztott büvös álom.
Rózsás kelet már pirban égett,
Mely előzőnlé a vidéket.
S kiüvörlő zúgják a harangok:
Higj és remélj! Feltámadott!

Láng Jenő.

Harangzugas.

Misére harangoznak husvét vasárnap reggelén. Ajtatósság lojólzik a szívekbe e szent ünnepnapon. Itt a virágfakasztó, illatos tavasz. A jászhegyi nagy utczán ünneplésen főlcizetomázott emberek sietnek a templom felé. Suhogó lilaszín vagy fekete selyem ünneplőben lépkednek meroven az asszonyok; a gazdák is fekete dolmányt, magasszárú csizmát öltöttek. A lányok virágokréttával, imakönyvvel a kezökben, egy csoportban mennek, lesütik a szemüket, a világot se tekintenek föl, pedig tudják nagyon jól, hogy a legények nyomon követik őket. De hát nem szabad hátrahézni, mit szólnának a többiek. Az ünnepest komolyságot egyszerre halk kacagás szakítja meg. A legények kezdik a nevetést, a lányok is mosolyognak. A nagy utca egyik háza előtt, kis padon, üldögél egymagában egy öreg anyóka.
— Nézd csak Koltai Juczikát, hogy kiczizomázta magát a lelkem, — mondja Juhász, Pista, a legderékabb legény. — Várja a völgegyét, a hűtelont, a ki megígérte neki, hogy visszatér husvét vasárnapján, kerek hatvan esztendő előtt.
— Az anyóka meg csak ül nyugalomra a helyén, mintha nem is látna a gnyulódó, vihógó népséget. A lányoknak megnevésedik a szeme, a mint a fonyadt ráncos arcba néznek — szegény Juliska, várja, várja a völgegyét! — Ismét megszólal a harang szava, a hívők meggyorsítják lépteiket és néhány pillanat mulva csöndes a nagy utca, a kaczagó pájkos fiatalok komoly arccal, ajtatos lélekkel foglalja el helyét az Isten házában.
Koltai Juliska immár hatvan esztendője mulaszja el az isteni-tiszteletet husvét reggelén, — hogy is menne a templomba a jegyese nélkül,

már csak megvárja Janesit, megígérte, hogy viszza jó husvét vasárnapján és Juczika megvárja akár mikor jó is.

Szép tava zi nap volt, szakasztott olyan, mint a mi. Nagyszombaton délhajn beállított Koltai Juczikához Nagy Janesi, a jegyese.

— Elmegyek, Juczikám, lelkem, Diódra a keresztapámhoz.

— Már hogy menne kend, Janesi, — szól Juczika, — hiszen holnap, ünnepkor, csak nem megyek egyedül a misére?

— Visszajövök Juczi, holnap reggel. Együtt megyünk a templomba és hozok neked piros szalagot is a „kis boltos“-tól.

Janesi el is ment Diódra, hiába kérlete Juczika, hiába. Befogta a két tüzes lovat s mint a szél, ész röpillt a könnyű kis szekér. Juczi a kapuból nézett a jegyese után, inetegetett is a kendőjével és nézte, nézte a kocsi, mely csak hamar eltűnt a szeme elől, sűrű porfelhőt hagyva maga után.

Az öreg Koltai aggódva csóválta a fejét, — nem szeretem, hogy Jani épp a két tüzes csikót fogta be a szekérbe, fínsenek még betanítva a lovak, nem szokták még meg a hámat.

Juczika olyan volt egész nap, mint a párját vesztett madár. Hangja se hallatszott, úgy járt-kelt, mint a kit valami nagy bánat ért. Másnap reggel, alig hogy megvirradt, felkelt és tett-vett a ház körül. Nagy nehezen eltelt az idő és Juczika az öltözködéshez látott. Felvette szép hófóhéru ünneplő ruháját a haját két ágba fonta, a nyakába égszinké gyöngysort akasztott, azután vette az imakönyvét és egy rozmaring-bokrétát. — a mit majd Janesi kalapjára fog tűzni — és kiült a ház elé a kis padkára. Minden észre észerezte, ha kocsiörgést hallott, felugrott, léste nem-e Janesi jön, aztán csalódottan ült vissza helyére. Nem, nem ő volt az. Megszólal a kis harang, misére hívja a hívők seregét. A falu népe a templomba megy. Mind ott mennek el a Juczika előtt, mindenkinek van hozzá egy barátságos szava, szeretik, hiszen szelid jó, leány nem vét a légynek sem. A lánypajtásai hiogatták — gyero már Juczi a templomba, még el-késéd a tisztelendő ur prédikációját.

— Nem mehetek — felel Juczi komoly hangon — várom Janit, Diódra ment tegnap, de megígérte, hogy eljön értem s együtt megyünk a misére.

Az öregek is templomba mentek már, ott hagytták Juczikát.

— Csak hadd várjon — mondja, hoszusan az apja — csak hadd várjon, ha olyan makacs!

Juczika már alig bír vesztet maradni a türelmetlenségtől. Haragszik Janira, — már, hogy is van lelke ilyen tenni, minden lány már bent van a templomban, csak ő nem, — de hát csak nem mehet be most már szegyzenszere egyedül inkább nem is imádkozik, nem ő! Szegény kis lány, majd hogy sirva nem lakadt bánatában, annyira sajnálta önmagát.

Egyzerre kocsiörgés hallik: Juczi örömtől ragyogó arccal ugrik fel, cfelejtett most már mindent, haragot, hoszuságot, mindent, mindent... csak hogy itt van az a csunya Jani!

A szekér lépésben közeledik, a halkan egy fehérbajuszu öreg ember ül. Juczi odaszalad hozzája és remült hangon kérdezi:

— Mi az, mi történt, Mihály bácsi, hol van Jani?

Mihály bácsi csak bólint a fejével s szeméből két nehéz könnyecsepp szivárog alá, de szólni nem bír. Ekkor Juczi hirtelen észrevesz a szekér fenekén valami hosszú, fehér tárgyat, kendővel van letakarva.

— Juczika hugom, baj történt, — szólal meg Mihály bácsi.

Juczika lerántja a lepedőt és ott fekszik Jani, az ő mátkája, összeroncsolt fővel, holtan... Épp akkor szólalnak meg újra a harangok, békeség a szívekben, a Megváltó feltámad!

Mihály bácsi a megrémült népek elbeszélte hogy miképp történt a szerencsétlenség. A mint hajnalban idejöttek Juczi, Janesi meg őn, egyszer csak élénk toppan egy idegen lova, azt hiszem, a földes ur fia volt, a csikók hirtelen hátrahökölnek az ijedségtől és neki rohannak egy bukkanak, a szekér fölfordul, én oldal tuktam le, a szegény Janesi, őcsém azonban alája került és a nehéz kocsi agyonnyomta.

Juczika könnyen viselgette az iszonyu csapást, mert egyszerűen nem hitte el, hogy az ő jegyese meg halt. Mikor a temetésről hazajöttek, neki áll sütni főzni, mert hisz hazajött ebedre Jani. — És így maradt ez mind végig, nem volt semmi baja Juczikának, olyan épp volt annak az esze, mint akármely más emberfianak — csak éppen hogy ezt nem hitte el, hogy az ő Janija meghalt. Évről-évre husvét vasárnap reggelén felöltözött ünneplő ruhába és künn várta a kapu előtt a Janit. Teltek, mentek az évek, a lánypajtásai mind ferhére mentek, az öregek elhaltak és Juczi még mindig várta a jegyest. Az arca ráncos volt már, mint az ősi falevel, a haja hófóhéru és még mindig Juczikának nevezte a falu apraja-

nagya. Ma különösen vidám kedélyben várja Janit a vén anyóka, fehér rubát öltött ismét, fonyadt nyakába égszinké gyöngysort akasztott, mert szereti ám Jani, ha a mátkája csinos, takaros... A kezében rozmaringbokrétá e várja a mátkáját boldog mosolygól, ráncos arccal, úgy mint akkor. Különös ellentétet képez a hófóhéru hajutiszteletreméltó öreg asszony a cizra kis lányos ruhában. Ma azonban valami titokzatorúség ölik el egész lényén, — hogy ne, hiszen ma már egész biztosan...

Vége a misének a hívők vidám arccal, emelkedett hangulatban tödthak ki a templomból. A mint Koltai Juczi háza elé érnek a lányok mert most ők mennek elől, elkiallja magát az egyik — ni a Juczika elaludt. Az ám, elaludt örökre, elment oda, a hol mindnyájan egyestülünk szeretettelinkkel, elment oda a hol meghaltatja végre a jegyest, az oly rég várt Janit... hatvan évig vár rá, mivel azonban még se jön érte elment oda, a hol mindig nyílnak a virágok, a hol nem kell elválnunk attól, a kit szeretünk...

Megszólal a harang, mely, bugó szava betölti az illatos, tavaszi levegőt, majd elnémul... Egy ezüst-engesztű picizny harang szava váltja fel a mely, zúgó harangbugást, panaszosan rezgnek a hanghullámok a levegőben... megluzták a lélekaragot... a feltámadás napján meghalt valaki.

Davidovits Margit.

Husvétii szokások.

Az ember nem elégszik meg azzal, ha fájdalom vagy öröm éri, hogy azt ridegen, hidegen tűrje, vagy repeső szívvel élvezze, hanem úgy fájdalomnak, mint az örömeinek érte arra indítja, hogy azt másokkal is éreztesse, kifelé is mutassa.

Az emberi természet ome sajátága, ezen követelménye születte idővel azt a rengeteg számú és alakú szokást, melylyel az ember örömet vagy fájdalomát közli, mutatja.

Ha örömről szólnak, van-e felemelőbb, van-e nehezebb öröm, mint az ünnepi? — Az egyes jelesebb ünnepek teremtének is bőségesen helyi és egész világra szóló szokásokat! Karácsony, Újév, Vízkereszt stb. mindmegannyi szokású!

A legjelentősebbek, legmélyebb értelmű ha nem is legkedvesebbek szokásokat azonban husvét ünnepe körül találjuk. Ezekről akarok egyet-mást elmondani.

Nem terjeszkedhetem ugyan ki a középkor néha bizarnak látszó, mindig tartalmas, szemképző, pompával öveszkötött, majd egyszerűségű ható igen érdekes szokásaira (ezekről tán máskor!) csak a ma is élő, virágzó nagyrészt nemzetközi szokásokról emlékezem meg, ezek a husvétii bárány, szentelt hús, kalács, tojás stb. a husvétii öntözés, korlácsolás, Emmaus (husvét-hétfői kirándulások).

Azon ne csudálkozzék senki, hogy mindezek, úgy a létezeit, mint a létező, de fel nem említték, mind, mind vallásos eredetűek, vallásos vonatkozásúak! Hisz az ember fogalmától a vallás el nem választható!

A husvétii bárány, kalács, tojás szentelésének jelképi értelme van. Régi, régi keresztényi szokás ez, talán már a kereszténység első éveiben is meg volt.

A husvétii bárány Jézust jelképezi, a kinek előképe volt ama bárány, a melyet a zsidók Egyiptomból való kiköltözésök, egyiptomi rabsgól való szabadulásuk alkalmával s annak elfordulóján pascha (Husvét) ünnepeken ettek. A kalács szentelés Jézus feltámadásának eseményén alapszik, ki feltámadása után megjelent apostolainak, kenyéret megdala és velök evett belőle; mások szerint a kovacszatlanok emlékére történnék. A tojás pedig a belőle kikelt fiókkal, a sirjából feltámadó Krisztust jelenti, annak piros színe pedig a Megváltó verére vonatkozik, mert annak aran nyertük saját boldog feltámadásunk reményét.

Ez lenne a tojás szentelésnek keresztényi alapja. A tojás ajándékozás eredete azonban sokkal távolabbi időkre vezethető vissza. Az ókor klasszikus népeinél már nagy a szerepe, költői szépségű hitregék, legenda tárgya. A pogány hitrege szerint maga a föld is egy égből leesett tojásból keletkezett. A tojás pogány vallás szerint a föld képe, mert mind a négy fölelelet egyesít magában, a héj a földet képviseli, sárgája a tájat, fehérje a vizet, a levegő pedig a héj alatt van.

Nézzük csak a tojás szerepét az ősi népeknél. A régi egyiptomiak napfordulás idején pirosra festett tojást ettek; a perzsák újév ünnepe (egy márc. 20. körül) piros tojást osztogattak, mely szokás még ma is divik náluk; a pogány germánok a fenséges tavasz ünnepe (Osterának, a mai Ostern elnevezés alapja) a tavasz örök ifju, ragyogó szépségű istennőjének festett tojást és virágot átdoztak; a régi szlav nék és a kelták közt is élt e tojás-kultus, az oroszoknál ma is nagy szerepe van, a mint felhangzik a pap „Christus voskres“-sze, mindenki az oltárhoz siet, hogy a magával hozott tojást megdaldassa. Régi rómaiaknál is divott a tojásfestés, a tojás ajándékozás. Némelyek mint ősi szokást emlílik, hogy újév

